

Informácie z Domova Jah jireh v Prievidzi

V súčasnosti má Domov kapacitu 14 rezidentov. Všetky miesta sú momentálne obsadené. Ďalšie prihlášky prijímame do poradovníka čakateľov.

Domov hľadá opatrovatel'ku na plný pracovný úväzok. Telefónne číslo je v záhlaví vyššie.

V stredu 8. mája 2019 o 10 hod. sa v Domove uskutoční koncert opernej speváčky Jany Müllerovej na potešenie rezidentov aj iných.

Životný príbeh: Irenka a Andrej Ďugovci

Manželia Irenka a Andrej sú pre Jah jireh veľkým prínosom. Sú to usmievaví a šťastní ľudia, ktorí šíria okolo seba lásku a pokoj. Ich príbeh ukazuje, ako sa dá prežiť život pozitívne aj napriek náročným okolnostiam.

„Obaja sme sa narodili počas 2. svetovej vojny. Ja v roku 1940 v Palíne pri Michalovciach a Andrej v roku 1941 v Habure pri Medzilaborciach,“ začína Irenka. „Moji rodičia boli katolíci. Už ako dieťa som sa pýtala, prečo som sa narodila do takého nepokojného sveta. Aký je zmysel života?

Raz som sa dostala do konfliktu so spolužiačkou, ktorá tvrdila, že Ježiš mal súrodencov. Poprosila som tetu z Ameriky, aby mi poslala Bibliu. Nedočkavo som sa pustila do čítania. Po krátkom čase som sa dočítala o Ježišových súrodencoch. Bolo to, ako by ma zasiahol blesk!

Ďakujeme všetkým, ktorí prispievajú svojou prácou aj finančnými darmi na chod Domova Jah jireh v Prievidzi. Ak si želáte prispieť, použite prosím účet v Tatrabanke IBAN: SK80 1100 0000 0029 4102 9461.

Niektorí naši susedia boli Jehovovi svedkovia. Na jeseň 1952 pri páraní peria sme sa s nimi dali do reči o Bohu. To, čo hovorili, sa mi páčilo, a tak sme celá rodina začali študovať. O rok neskôr som sa ako 13-ročná dala pokrstiť.“

Teraz sa na chvíľu venujme Andrejovi: „V roku 1952 začala moja maminka čítať publikácie Jehovových svedkov. Pridal som sa aj ja. Miloval som žalmy a ako mladý chlapec som sa prvých 25 žalmov naučil naspamäť. Pokrstiť som sa dal ako 18-ročný.“

Na stavbe domu jedného brata som si všimol milú sestru menom Irenka. Hneď sa mi zapáčila. O pár dni som jej napísal prvý list. Dovedna som jej napísal 105 listov, ktoré má dodnes odložené. Vzali sme sa v roku 1962, o tri roky sa nám narodila dcérka Slávka a o päť rokov neskôr syn Ondrej.

Pracoval som na pošte a neskôr pri rámovaní obrazov. Voľný čas som spolu s Irenkou a deťmi venoval službe pre Jehovu, ku ktorej patrila aj výroba literatúry. Vo februári roku 1978 som začal slúžiť ako priekopník a v priekopníckej službe som pokračoval osem rokov. Tešíme sa, že mnohí z tých, ktorým sme pomohli spoznať pravdu, slúžia verne Bohu doteraz. A nielen oni, ale aj ich deti a deti ich detí.

Po páde komunizmu sme mali výsadu pracovať na príprave prvých veľkých zjazdov v Prahe – varili sme pre stovky dobrovoľníkov, ktorí opravovali štadióny. Táto práca i zjazdy boli pre nás nezabudnuteľným zážitkom.

Sme šťastní, že sme život zasvätili Jehovovi i za to, že Jehova bol vždy s nami. V službe sme sa snažili riadiť príkladom Izaiáša, ktorý na otázku: „Koho pošlem a kto nám pôjde?“ odpovedal: „Tu som! Pošli ma.“ (Izaiáš 6:8)

Teraz žijeme s duchovnými bratmi a sestrami v Domove Jah jireh, kde je o nás dobre postarané v každej oblasti – duchovnej, ale aj telesnej. Tešíme sa veľmi na čas, keď Jehova privedie na našu zem raj, a žiadny obyvateľ nepovie: Som chorý.“